

ประกาศเทศบาลตำบลลานข่อย

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยสภาเทศบาลตำบลลานข่อย มีมติเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลลานข่อย สมัยสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ และนายอำเภอป่าพะยอม ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง เห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๖๙ แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย สัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลลานข่อย แล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายบุญเลิศ เส็งรอด)

นายกเทศมนตรีตำบลลานข่อย

เทศบัญญัติ
เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔
ของ

เทศบาลตำบลลานข่อย
อำเภอป่าพะยอม จังหวัดปัตตานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลลานข่อย

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลลานข่อย ยังมิได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ออกมาบังคับใช้ ประกอบกับภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลลานข่อยได้มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลลานข่อย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลลานข่อย

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลลานข่อย โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลลานข่อยและผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลานข่อย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลลานข่อย เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลลานข่อยแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลลานข่อย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“การจดทะเบียน” หมายความว่า การยื่นคำขอจดทะเบียนสัตว์บันทึกลงในเอกสาร หรือวิธีการอื่นใดตามที่เทศบาลตำบลลานข่อยกำหนดไว้ บันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานเพื่อทำบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์

“หน่วยรับจดทะเบียน” หมายความว่า งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลลานข่อยหรือบุคคล หรือสถานที่ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลลานข่อย เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๖ ภายในเขตเทศบาลตำบลลานข่อย ห้ามมิให้มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในที่เอกชน โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานที่

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลลานข่อยเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) วัว
- (๔) กระบือ
- (๕) สุกร
- (๖) แพะ
- (๗) แกะ
- (๘) ห่าน
- (๙) เป็ด
- (๑๐) ไก่
- (๑๑) งู
- (๑๒) จระเข้
- (๑๓) นก
- (๑๔) กระต่าย
- (๑๕) หนู

ข้อ ๘ ให้เขตพื้นที่เทศบาลตำบลลานข่อยเป็นเขตควบคุม ห้ามมิให้เลี้ยงสัตว์ ตามข้อ ๗ ของเทศบัญญัตินี้ โดยที่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนด วัน เวลา สถานที่ในการรับจดทะเบียนสัตว์ได้ตามที่เห็นสมควร

คำขอจดทะเบียน บัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลลานข่อย เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑) ที่หรือทางสาธารณะ

(๒) ตลาด

ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๑๑ ของเทศบัญญัตินี้

(๑) บ้านหรือที่อยู่อาศัยของเจ้าของสัตว์

(๒) สถานที่หรือที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความครอบครองของเจ้าของสัตว์หรือบริเวณที่เอกชนที่เจ้าของสัตว์ได้รับอนุญาตจากเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองแล้ว

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์ที่เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ตามข้อ ๑๐ วรรคสาม ของเทศบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน หากประสงค์จะนำสัตว์ออกไปข้างนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุม

(๒) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแต่ละประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๓) เจ้าของสัตว์ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสม หมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๔) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงหรือสัตว์นำเชื้อโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ หากสัตว์ตายเนื่องจากเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคระบาด เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งต่อหน่วยรับจดทะเบียนสัตว์ทราบทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีการฉีดวัคซีน และการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้กับสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๖) เจ้าของสัตว์ต้องให้สัตว์เลี้ยงอยู่ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม อีกทั้งไม่นำสัตว์มาถ่ายมูลในที่หรือทางสาธารณะ กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๗) เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่อให้เกิดอันตราย หรือไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง อันเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม

(๘) เจ้าของสัตว์ต้องไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

(๙) เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลลานข่อย โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๒ ในกรณีมีเหตุควรสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการแยกสัตว์ไว้ต่างหาก และแจ้งให้งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลลานข่อยทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนตามข้อ ๑๐ ของเทศบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาสามวัน นับแต่วันที่พบสัตว์ เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วหากยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลลานข่อย แต่ถ้การกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นหรือดำเนินการอย่างอื่นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลลานข่อย ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลลานข่อย ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องได้

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ).....

(นายบุญเลิศ เสง้งรอด)

นายกเทศมนตรีตำบลลานข่อย

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายวิระชัย ชุมแก้ว)

นายอำเภอป่าพะยอม ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง